

bliver den dyrere, ikke alene paa Grund af den tidligere paaagede Forlængelse af Undervisningstiden. Naar Styrmandseksamen er bestaaet, er som Regel den til Forberedelsen sammensparede eller laante Kapital opbrugt. Saa skal der ekviperes til Søturen; selv om denne kun bliver paa 6 Maaneder, saa er en fuldstændig Sødrustning ganske nødvendig for en Styrmand. Den fra tidligere Sørejser har sikkert de færreste noget tilbage af; den er enten udslidt eller solgt. Ny eller Komplettering af Ekvipering skal Sømanden ogsaa nu bekoste, naar han er færdig med sin Eksamen, og hans udgaaende Hyre hjælper ham vel som Regel ogsaa dertil. Men Forskellen er den, at han fremtidig kommer to Gange i den Situation, og altid til Tider, da han ikke har været i Stand til at sammenspare noget.

Saa kommer Eleven efter Søfarten paa Skolen igen. Han skal da have Bøger, dels nye, dels de gamle; men hvor er de henne? Han kan gemme dem, vil man svare; ja, maaske, maaske dog ikke; i alt Fald er Fristelsen stor til efter den første Eksamen, og han er i Trang for Penge til Ekvipering o. s. v., at sælge dem.

Saa er der endnu et Moment af Betydning: I den Alder, da de endelig er naaet saa vidt at kunne indtræde paa Skolen igen, er mange af Søfolkene gifte. Erfaringen viser, at Sømandens lange Ophold i Land ved Navigationskolen ofte har dette til Følge. Men det er dyrt et være gift og samtidig gaa i Skole, og Fristelsen til at sidde paa Skolebænk som gift Mand er ikke stor.

Udbyttet af saa kort Tids Fart vil neppe blive stort. Den kommer fornemmelig til at foregaa paa Rejser paa Nord- og Østersøen, i Skibe, hvor der som Regel ikke haves Søur. Astronomiske Observationer kan derfor kun anstilles i meget begrænset Omfang, og Tiden til at anstille dem og til at føre en Observationsbog paa tilbørlig Maade, saa den senere kunde fremlægges ved Skibsførereksamen, yderst knap, da Styrmandene gaar Vagt om Vagt. Dette Punkt er for øvrigt nærmere belyst i Betænkningen af 1907, Hovedbilag C., Pag. 17.

Efter min Anskuelse kan vi ikke magte denne Ordning, hvilke ubestridelige Fordele den end besidder. Det samme mener man for Sveriges og Norges Vedkommende, og hos os er Forholdene dog langt vanskeligere som Følge af den forholdsvis ringe Tilgang til Standen.

Jeg skal ikke fragaa, at for vore Forhold foretrækker jeg en enkelt Eksamen. En Styrmand skal strengt taget have de samme Kundskaber som en Skibsfører, i hvis Sted han uden Varsel kan komme til at optræde. Derfor har Skibsførereksamen andre Steder ogsaa nærmest Karakter af Repetition og har som saadan størst Betydning.

Har nu en Styrmand i Kaptajnens Forfald overtaget Førelsen af et Skib, hvilken umaadelig Kapsun vil der saa ikke lægges paa ham, om han i den Alder skal genoptage Skolegangen for at erhverve Ret til at beholde Føringen af Skibet, hvis den da ikke i Mellemtiden er overdraget til en anden!

Til Støtte for Indførelsen af en Skibsførereksamen er blevet anført, at Fordringerne efterhaanden er blevet saa mange og store, at en Tvedeling er ønskelig. Dette er rigtigt, men Spørgsmaalet er, om det da ikke vilde være mere formaalstjenligt at lade Delingen foregaa paa anden Maade. Det kunde jo f. Eks. tillades, at nogle af Fagene blev taget for sig forinden den afsluttende Eksamen. Dette er blot en Henstilling.

I Udvalgsbetænkningen af 2. Juni 1911 har Mindretallet paa Pag. 41 henledet Opmærksomheden paa en Sag af ikke ringe Betydning, nemlig Indførelse af en Adgangseksamen eller anden Betryggelse for Modenhed og tilstrækkelige Forkundskaber hos de paa Navigationsskolerne indtrædende Elever. Med de foreslaede Fordringer forekommer dette mig ret nødvendigt. Derved kan der komme ganske anderledes Hold i Undervisningen og den gennemsnitlige Forberedelsestid blive forkortet ved Indskrænkning af Sinkernes Antal. Selvfølgelig vilde Adgangen til Navigationsskolerne blive forringet, men dette vil efter min Overbevisning alligevel finde Sted. Optagelsesprøve haves i Sverige og Tyskland. Følgende er f. Eks. Fordringerne, der i Tyskland er foreskrevne til Adgangsprøven til Styrmandsklassen.

1. Kendskab til det tyske Sprog saa vidt, at Eleven kan udtrykke sig forstaaelig baade mundtligt og skriftligt, og en læselig Haandskrift.
2. Kendskab til Grundregningsarterne med almindelige Brøker, Decimalbrøker og Bogstaver. Færdighed i Regning med Proportioner og Øvelse i Uddragning af Kvadratrødder.